

Rada Miasta Strzelce Krajeńskie**ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE**

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj.: Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) **stwierdzam nieważność w całości uchwały Rady Miasta Strzelce Krajeńskie nr XI/87/11 z dnia 21.06.2011 w sprawie nadania statutu Żłobkowi Samorządowemu w Strzelcach Krajeńskich.**

Uzasadnienie

W dniu 21.06.2011 r. Rada Miasta Strzelce Krajeńskie podjęła uchwałę nr XI/87/11 w sprawie nadania statutu Żłobkowi Samorządowemu w Strzelcach Krajeńskich.

Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 27.06.2011 r.

Przeprowadzana przez organ nadzoru ocena prawna powyższej uchwały prowadzi do wniosku, iż akt ten jest sprzeczny z prawem, tj. art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 4.02.2011 r. o opiece nad dziećmi do lat 3 (Dz. U. Nr 45, poz. 235).

Naruszenie przywołanego wyżej wzorca kontroli legalności przejawia się w niepełnym zrealizowaniu przez Radę kompetencji prawodawczej określonej dyspozycją art. 11 ust. 2 ustawy o opiece nad dziećmi do lat 3. Zaakcentować należy, iż zgodnie z powyższym przepisem:

„Podmiot, który utworzył żłobek lub klub dziecięcy, ustala statut żłobka lub klubu dziecięcego, określając w szczególności:

- 1) nazwę i miejsce jego prowadzenia;
- 2) cele i zadania oraz sposób ich realizacji, z uwzględnieniem wspomagania indywidualnego rozwoju dziecka oraz wspomagania rodziny w wychowaniu dziecka, a w przypadku dzieci niepełnosprawnych - ze szczególnym uwzględnieniem rodzaju niepełnosprawności;
- 3) warunki przyjmowania dzieci;

4) zasady ustalania opłat za pobyt i wyżywienie w przypadku nieobecności dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym.”.

W cytowanym uregulowaniu ustawodawca określił zatem pewne minimum treściowe, które obligatoryjnie musi znaleźć swoją emanację w zapisach uchwalanego statutu. Katalog spraw, które może normować lokalny prawodawca nie ma jednocześnie charakteru zamkniętego, o czym przesądza użycie w początkowej części przepisu zwrotu „w szczególności”. Rada może zatem w uchwalanym statucie zawrzeć dodatkowe rozstrzygnięcia, wykraczające poza katalog spraw wymienionych w punktach 1-4, pod tym oczywiście warunkiem, że regulacje te będą zgodne z przepisami powszechnie obowiązującymi.

Analizując zapisy podjętej przez Radę Miasta uchwały przez pryzmat poczynionych wyżej uwag stwierdzić należy, iż badany akt nie czyni zadość wymogom stawianym w art. 11 ust. 2 ustawy o opiece (...).

Przede wszystkim zaakcentować należy, iż obowiązkiem lokalnego prawodawcy było określenie celów i zadań żłobka oraz sposobu ich realizacji. Ich określenie nie może nastąpić jednak w sposób dowolny. Musi bowiem uwzględniać co najmniej kryteria wskazane w art. 11 ust. 2 pkt 2 *in fine* ustawy o opiece (...), tj.: wspomaganie indywidualnego rozwoju dziecka oraz wspomaganie rodziny w wychowaniu dziecka, a w przypadku dzieci niepełnosprawnych - ze szczególnym uwzględnieniem rodzaju niepełnosprawności. Rada Miasta w zakresie sposobu realizacji celów żłobka poprzestała natomiast na sformułowaniu, iż „Realizacja celów i zadań (...) odbywa się poprzez sprawowanie przez Żłobek funkcji opiekuńczej, wychowawczej i edukacyjnej.”. Zapis powyższy uznać należy za niewystarczający w świetle wymogów art. 11 ust. 2 pkt 2 omawianej ustawy, z tego chociażby już względu, iż nie uwzględnia potrzeb dzieci niepełnosprawnych (analogicznie uchybienie dotyczy katalogu celów i zadań żłobka).

Kolejnym uchybieniem, jakie dopuściła się Rada uchwalając badany akt, jest wadliwe wypełnienie dyspozycji art. 11 ust. 2 pkt 4 ustawy o opiece (...). Emanacją powyższego zapisu ustawowego jest §8 ust. 1 i 2 uchwały, zgodnie z którymi: „Odpłatność za pobyt dziecka w Żłobku wnoszona przez rodziców (opiekunów prawnych) obejmuje miesięczną opłatę stałą oraz dzienną opłatę za wyżywienie” (ust. 1); „Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 oraz warunki częściowego lub całkowitego z nich zwolnienia ustala Rada Miejska w Strzelcach Krajeńskich w drodze uchwały” (ust.2). Dokonując oceny prawnej powyższego zapisu podnieść należy, iż nie określono w nim (ani żadnym innym przepisie badanej

uchwały) zasad ustalania opłat za pobyt i wyżywienie w przypadku nieobecności dziecka w żłobku. Ustawodawca tymczasem wymaga, aby oplata tak za pobyt dziecka, jak i jego wyżywienie podlegała modyfikacjom w zależności do tego, czy dziecko uczęszcza do żłobka, czy też jest w nim nieobecne. Zaniechanie zamieszczenia stosownych regulacji w podejmowanej uchwale przesądza zatem o wadliwym, bo niepełnym zrealizowaniu kompetencji prawodawczej przez organ stanowiący. Na marginesie wskazać jedynie należy, iż zadość wymogom określonym w art.11 ust. 2 pkt 4 ustawy o opiece (...) nie czyni też §9 badanej uchwały, w którym wskazuje się, iż szczegółowe zasady korzystania ze Żłobka oraz wnoszenia opłat zostaną określone w umowie zawartej między rodzicem a dyrektorem żłobka. Powyższe stanowi pochodną faktu, iż to nie umowa, a statut żłobka jest miejscem, w którym powinno się przedmiotowe kwestie regulować, co wynika nie tylko z woli ustawodawcy, ale również potrzeby zapewnienia tożsamości zasad dla wszystkich dzieci uczęszczających do żłobka.

Wyżej omówione wady badanej uchwały wymagają zatem stwierdzenia jej nieważności w całości z uwagi na fakt, iż akt ten nie spełnia minimum treściowego wskazanego przez ustawodawcę.

Wskazać należy jednak i na inne mankamenty podjętego aktu prawnego.

Otóż zgodnie z §10 ust. 3 „Organizację wewnętrzną i zasady funkcjonowania Żłobka określa Regulamin Organizacyjny Żłobka Samorządowego ustalony przez dyrektora w drodze zarządzenia”. Dokonując oceny legalności powyższego zapisu w pierwszym rzędzie podnieść należy, iż pozostaje on w sprzeczności z art. 21 ust. 1 ustawy o opiece (...), który przewiduje, iż przedmiotem regulaminu może być jedynie organizacja wewnętrzna żłobka, a nie jak to określiła Rada – organizacja wewnętrzna i zasady funkcjonowania żłobka. Przyjęte przez organ stanowiący rozwiązanie prawne stanowi zatem przejaw przekroczenia posiadanych kompetencji normotwórczych, poszerza bowiem zawartość treściową aktu (regulaminu), którego przedmiot został już precyzyjnie określony przez ustawodawcę.

Mając w polu widzenia powyższe uwagi orzeczono jak w sentencji.

z up. WOJEWODY LUBUSKIEGO

Czesław Domański
DYREKTOR GENERALNY

Pouczenie:

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

INSPEKTOR
w Oddziale Nadzoru
w Wydziale Nadzoru i Kontroli
Sławomir Dudziak
Dyrektor
Wydziału Nadzoru i Kontroli